

सर्वः कृत्स्नः संस्कृतस्तस्य त्रिवृद्धत्यावेव शिरस्ते यत्त्रिवृद्धत्यौ भवतस्त्रिवृद्धि शि-
 रो द्वे भवतो द्विकपालः हि शिरः पूर्वार्धऽउपदधाति पुरस्ताद्दीदः शिरः ॥ ४ ॥
 प्रतिष्ठैकविंशवत्यौ । ते यदेकविंशवत्यौ भवतः प्रतिष्ठा क्येकविंशो द्वे भव-
 तो द्वन्द्वः हि प्रतिष्ठा पश्चादुपदधाति पश्चाद्दीयं प्रतिष्ठा ॥ ५ ॥ बाहू पञ्चदशव-
 त्यौ । ते यत्पञ्चदशवत्यौ भवतः पञ्चदशौ हि बाहू द्वे भवतो द्वौ हीमौ बाहू
 पार्श्वत उपदधाति पार्श्वतो हीमौ बाहू ॥ ६ ॥ अन्नः सप्तदशवत्यौ । ते यत्सप्तद-
 शवत्यौ भवतः सप्तदशः क्यन्नं द्वे भवतो द्यक्षरः क्यन्नं तेऽन्ननत्तर्हिते पञ्चदश-
 वतीभ्यामुपदधात्यन्ननत्तर्हितं तद्बाहुभ्यामन्नं दधाति बाह्वे पञ्चदशवत्यौ भवतोऽन्तरे
 सप्तदशवत्यौ बाहुभ्यां तदुभयतोऽन्नं परिगृह्णाति ॥ ७ ॥ अथ या मध्यऽउपदधाति
 । स आत्मा ता रेतःसिचोर्वेलयोपदधाति पृष्ठयो वै रेतःसिचौ मध्यमु पृष्ठयो
 मध्यतो क्ययमात्मा सर्वत उपदधाति सर्वतो क्ययमात्माथ यदतोऽन्यदतिरिक्तं
 तद्यद्वै देवानामतिरिक्तं हन्दाऽसि तानि तद्यानि तानि हन्दाऽसि पशवस्ते तये
 ते पशवः पुण्यास्ता लक्ष्म्यस्तद्यास्ताः पुण्या लक्ष्म्योऽसौ स आदित्यः स आसा-
 मेष दक्षिणतः ॥ ८ ॥ ता ह्येकेऽन्ननत्तर्हितास्त्रिवृद्धतीभ्यामुपदधति । जिह्वाह्नूऽइति
 वदन्तो याश्चतुर्दश ते ह्नू याः षट् सा जिह्वेति न तथा कुर्यादति ते रेचयन्ति
 यथा पूर्वयोर्हन्वोरपरि ह्नूऽअनूपदध्याद्यथा पूर्वस्यां जिह्वायामपरां जिह्वामनूप-
 दध्यात्तादृक्तद्यत्राह्वैव शिरस्तदेव ह्नू तज्जिह्वा ॥ ९ ॥ अस्मिन्नु ह्येकेऽवान्तरदेश
 उपदधति । असौ वाऽआदित्य एता अमुं तदादित्यमेतस्यां दिशि दध्म इति न
 तथा कुर्यादन्यानि वाव तानि कर्माणि यैरेतमत्र दधाति ॥ १० ॥ दक्षिणत उ
 ह्येकऽउपदधति । तदेताः पुण्या लक्ष्मीर्दक्षिणतो दध्मह्नुऽइति तस्माद्यस्य दक्षि-
 णतो लक्ष्म भवति तं पुण्यलक्ष्मीक इत्याचक्षतऽउत्तरत स्त्रिया उत्तरतऽआयतना
 हि स्त्री तत्तत्कृतमेव पुरस्तात्त्रैवेनाऽउपदध्याद्यत्राह्वैव शिरस्तदेव ह्नू तज्जिह्वा-